

1. CHYBAĆ (2) *vb impf*

h- (2), [ch-].

inf chybać (1). ◊ *praes 3 sg* chybã (1). ◊ [*praet 3 sg m* chybãł. ◊ *imp 2 sg* chybãj. ◊ *part praes act* chybajęc.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Chwiać, kołysać, poruszać (2) :

[*chybać co na czym*: niżli ie [*orzechy laskowe*] cukrować poczniefz/ drzewiey ie bárzo dobrze ná panwi chybaj SienHerb 527a.

chybać co po czym: pułzczay nań [*na hanyż*] cukier z lekká wrzący/ íprzodku/ á chybaj go dobrze rękómá po miednicy álbo po panwi SienHerb 527b (*Linde*).

chybać co w czym: Bierze Cukier lekko wrzący/ wárzęcą dżiurawą/ pułzczay go ná kráiáne lkorki/ vřtávicznie ie w panwi chybáiąc. SienHerb 527a.]

chybać czym (żywotne) (1): sam łobą z lekká/ iáko koń ftąpi hyba GórnDworz E8v.

W przen [czym] (1) : thák pocźciwego człowieká vřty/ áni chmiel/ áni gniew/ áni žal/ hybác nie ma. GórnDworz E2v; [*ListyPol III 1551/107*].

Synonimy: chowyrać, chwiać, kiwać, kolebać, kołysać, opalać, ruszać, trząść, utrzęsać.

KW